

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ ТРУДОВОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ОСІБ З ОБМЕЖЕНИМИ ФІЗИЧНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ

Концептуальними засадами стратегії економічного і соціального розвитку України на 2002-2011 рр. поряд із забезпеченням сталого економічного зростання і утвердження інноваційної моделі розвитку державним пріоритетом визначено соціальну спрямованість економічної політики. Побудова соціально орієнтованої ринкової економіки є визначальним чинником утвердження сучасних європейських стандартів якості життя.

В соціально-економічній політиці розвинених держав світу значне місце відводиться реалізації заходів щодо забезпечення соціальної захищеності осіб з обмеженими фізичними можливостями, до яких належать інваліди. Вагоме місце в системі соціального захисту осіб з обмеженими фізичними можливостями належить їх трудовій реабілітації. На жаль, в Україні поки що не створено дієвий механізм зайнятості та професійної реабілітації інвалідів.

Результати аналізу свідчать, що основними перешкодами на шляху працевлаштування та професійної реабілітації осіб з обмеженими фізичними можливостями є відсутність економічної зацікавленості керівників підприємств у створенні робочих місць для інвалідів; недостатність кількості спеціалізованих робочих місць; незадовільний рівень інформування осіб з обмеженими можливостями про звичайні й спеціалізовані робочі місця. Рівень трудової активності інвалідів залишається низьким через невідповідність професійної підготовки інвалідів попиту територіального ринку праці, незадовільний професійно-кваліфікаційний рівень, низьку конкурентоспроможність їх робочої сили.

Високий рівень безробіття серед здорових громадян, недосконалість і неузгодженість законодавства, особливо щодо професійної реабілітації дорослих інвалідів та забезпечення їх трудової активності, незадовільне фінансування заходів з трудової реабілітації інвалідів загострює соціальні проблеми осіб з обмеженими можливостями та їх сімей.

Розв'язанню окреслених проблем, на нашу думку сприятимуть внесення відповідних змін до Бюджетного кодексу з метою передбачення фінансування реабілітаційних установ з державного бюджету; запровадження реальних пільг для роботодавців шляхом зменшення навантаження на фонд оплати праці; створення спеціальних умов і режимів праці на підприємствах, які використовують працю інвалідів; розширення доступу до освіти та професійної підготовки осіб з обмеженими фізичними можливостями.